

Ρίτα Μπούμη Παππά

(γνωστή ποιήτρια και μεταφράστρια, μέλος της Ακαδημίας Αθηνών ταγμένη στο χώρο της Αριστεράς)
Σαν σήμερα η κηδεία του Ιωάννη Μεταξά

Σε τόσο μικρό φέρετρο, πως χώρεσε, Προφήτη.
η πελωρία σου ύπαρξη ντυμένη στη θυσία;
Οι ουρανοί μας ξαφνικά, Σου γίνανε χτες σπίτι,
και Σ' υποδέχτηκε Νεκρό σεμνό η Αθανασία.
Ενώ η απαρηγόρητη Σε προσκυνά λατρεία
δέκα εκατομμυρίων, Αρχηγέ, γονατιστών Ελλήνων,
τα ομηρικά φαντάσματα ξυπνήσανε στην Τροία
να Σε δεχτούν κι οι επικοί νεκροί των Σαλαμίνων.
Ο θάνατός Σου ορφάνεψε όλους μας σε μία μέρα
και την καρδιά μας σαν φωτά ο χωρισμός Σου καίει,
μα πιο πολύ ο φαντάρος μας ορφάνεψε, Πατέρα,
που στα βουνά τώρα σκυφτός στόπλο του πάνω κλαίει.
Ο λαός που τόσο αγάπησες περνά, Αρχηγέ, μπροστά Σου,
τον όρκο που του ζήτησες βουβός να επαναλάβη,
όλη η Ελλάδα στο σεπτό προστρέχει σκήνωμά Σου,
την πίστη για ό,τι εδίδαξες Εσύ, να μεταλάβη.
Τους Μάρτυρές μας των βουνών πηγες να συναντήσης
σαν Μαραθώνειος άγγελος τη Νίκη ν' αναγγείλης,
για την Ελλάδα στα νεκρά παιδιά μας να μιλήσης
προφητικά όπως σ' εμάς πεθαίνοντας εμίλεις.
Δεν έλειπες απ' τις γραμμές του αγώνα μας, Πατέρα,
πέταξες μόνο στο Θεό για να μεσολαβήσης,
γονατιστόν Σε βλέπομε ικέτη στον αιθέρα,
τη Νίκη ν' αγωνίζεσαι και κεί για να κερδίσης.
Ο Ναός της Νίκης π' άρχισες να χτίζης τελειώνει,
κι ας ντύθη μαύρα στ' άγγελμα του απλού Σου του θανάτου
λαμπρός απ' τη μεγάλη Σου πνοή καθώς ψηλώνει,
το μέγα αγγίζει όραμα του Αρχιτέκτονά του.
«Η Ελλάδα -είπες- ο έρωτας όλων μας κι ο σταυρός μας!»
εκείνην την ιστορική ημέρα του Οκτωβρίου,
και τόδειξες πεθαίνοντας μαχόμενος εμπρός μας,
σεμνή μας περιφρονητή κι ωραία, του Μαρτυρίου!

[Η Κηδεία του Αρχηγού 31.1.1941](#)

[Ασπρόμαυρα πλάνα από την κηδεία Αρχείο ET1](#)
[Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ 31η Ιαν.1941](#)

ioannismetaxasgr